

II 79244

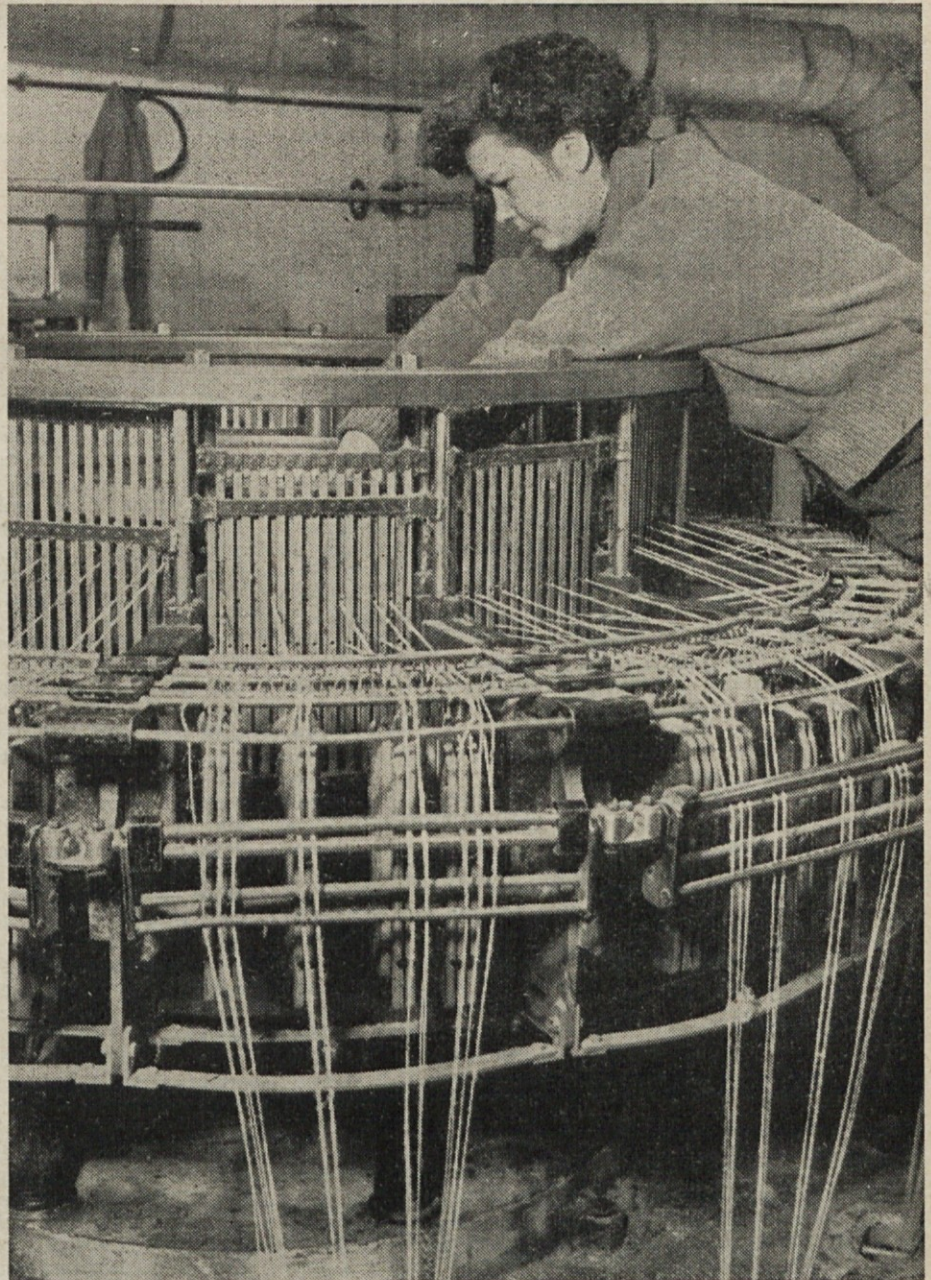
90138/1963

GLASILO KOLEKTIVA IN DUPLATI JARŠE

ŠT. 1 — IX
JANUAR 1960
CENA 10 DIN

Stroj za okroglo tkanje gasilskih cevi

VSEBINA

- O. Lipovšek — Nekatere misli iz zaključnega govora.
- S. Zagar — Kaplje so drsele po steklu
- L. Zabukovec — Iznajdba in razvoj Jacquardskega stroja
Potiskane tkanine
- F. Rihtar — Do Varšave
- I. Sešek — Progaste napake pri barvastih tkaninah
- F. Rebernik — Kako smo delali
- V. Habjanova — Personalne spremembe

Nekatere misli iz zaključnega govora maršala Tita

je posredoval poslušalcem iz Induplati tovariš Lah

Sekretariat OO ZK v Induplati je povabil tov. Laha Avgušтина, člana okrajnega Komiteja ZK Ljubljana, da pove nekaj misli iz zaključnega govora maršala Tita, ki ga je imel na II. plenumu CK ZK Jugoslavije.

Tov. Lah se je rad odzval vabilu in prišel v Jarše v petek 18. decembra 1959 ter govoril navzočim, ki so se zbrali v mali dvorani naše menze.

Iz poročil naših dnevnih časopisov smo že povzeli vsebino tega plenuma, zato je predavatelj govoril le o glavnih težnjah misli, ki so bile iznešene na plenumu CK. Tovariš Tito je svoj govor razdelil na politično vzgojo članov in na gospodarska vprašanja. Številčno stanje članstva ZK je naraslo v letu 1959 na preko 900 000, kar pomeni, da so se v vrste komunistov vključili novi, predvsem mlajši ljudje, katere je treba pravilno vzgajati in voditi. Naloga vodenja ni prepuščena samo vodilnim funkcionarjem, temveč vsem članom ZK, zato je potrebno aktivno delati v sami organizaciji prav tako pa tudi na gospodarskem področju. Tovariš Tito je nadalje govoril tudi o napakah, ki se pojavljajo v nekaterih gospodarskih organizacijah, ki pa so nezdrave, negativne. Takšne napake je treba odpraviti, nerešena vprašanja pa raz-

čistiti, da se bo gospodarsko-politično življenje odvijalo po načrtani poti, ki je nedeljiva.

Napredku našega gospodarstva je tov. Tito posvetil drugo polovico svojega zaključnega poročila. Napredek ne čutimo samo mi, državljani Jugoslavije, temveč ga priznavajo tudi na vseh petih kontinentih naše zemlje. Porast kmetijske proizvodnje je bila že v letošnjem letu enkratna, prav tako napredek v proizvodnji metalurgije, elektrogospodarstva, v lesni industriji, v industriji motorjev ter v tekstilni in prehrabeni industriji. Iz doseženih rezultatov je mogoče zaključiti, da bo predvideni petletni načrt uspešno zaključen že v štirih letih, to je konec prihodnjega leta. Tako hiter vzpon našega gospodarskega življenja bo imel za pozitivno posledico dvig življenjske ravni delovnega človeka Jugoslavije, čemur je maršal Tito v svojem govoru posvetil posebno pozornost.

Poslušalci so tov. Laha nagradili za njegova izvajanja z aplavzom. Enotni se pridružujemo zahvalnim besedam tov. Kerna Vinkota, sekretarja OO ZK v Induplati, katere je izrekel predavatelju, da bomo radi prišli na predavanje tov. Laha ali drugih referentov, ki bodo v strnjjenih besedah povedali najvažnejše iz aktualnega političnega življenja.

Kaplje so drsele po steklu

Nič hudega sluteč, še manj v nekem pričakovanju, se znajde naša oseba med svojimi sodelavci na pomembni seji, ki naj odloči o bodoči vsebini tovarniškega časopisa »Konoplana« za leto 1960.

Ogleduje si mrzle deževne kaplje, ki ledeno in neenakomerno drsijo po zasteklenem delu sejne dvorane in mimogrede preverja dnevni red na vabilu. Poslušaja filozofske dvogovore, površno sprejema navodila, pojasnjevanja, predloge in vedno globlje tone v oddaljenost, ki se staplja z ropotom strojev ter se izgublja v neznanem svetu misli.

Decembrski dan je to. V dvorani plavajo oblaki cigaretnega dima. Toplo je. Kdo ve, o čem premišljuje naša oseba. Sodelavci posegajo vedno močneje v reševanje novih predlogov o bodoči vsebini »Konoplana«. Preverjajo dobre in slabe strani dela v letu 1959. Nekdo govori o naslovni strani »Konoplana«. Drugi odločno pobija zamisel, da bi naslovno stran spremenili: »Kje neki, tovariš, to je tradicija, naslovna stran mora ostati neizpremenjena...!« In spet se oglasi tisti, ki je brezkompromisno zahteval že četrtilč o istem problemu vedno novo rešitev. Razumljivo je, da je s tem postavil dnevni red na glavo, in da sklepa ni bilo mogoče sprejeti, še manj pa uresničiti.

»Kaj pa, če bi pritegnili večji krog odbornikov. V podjetju so še mnogi, ki bi lahko marsikaj koristnega in lepega napisali!« se oglasi oni na levi strani dvorane. Nekateri planejo po njegovem zelo aktualnem predlogu in ga dobesedno razpršijo v tako drobne delce debatnega prahu, da od tega napravijo popolnoma nerešljivo zadevo in sklep je zaenkrat. — nič!

»O ja, mejduš, skoraj bi pozabil na stalne rubrike, ki naj bodo v prihodnjem letu v »Konoplanu«. In spet, po stari dobri navadi so bili zadržani zapovrstjo člani uredniškega odbora za posamezne rubrike. Nekdo bo skrbel za slikovno opremo, drugi spet za »Špelo«, naslednji za nenehno poročanje o delu samoupravnih organov in ona za »Mladino« in ona za »Sport« ...

... »ti boš pa za rubriko »Naši obrazi«, se strinjaš?!« Zamišljena oseba se zdrzne in ugotovi, da je sploh pozabila prisostvovati celotni razpravi in da še komaj

kaj ve za potek seje, še manj pa za sklepe, ki so verjetno kar deževali v času njenega tako »prijetnega premišljevanja« o nam neznanih problemih. Izredno lep uvod je tudi izzvenel v prazno, saj ga oseba sploh slišala ni, ko jo je oče »Konoplana« napeljeval na to zadolžitev za omenjeno rubriko. Ujela je samo še zadnje besede: ... »Naši obrazi«, se strinjaš?!

Prede si je oseba opomogla in znašla, je v pozdrav s pogledom sledila eni izmed tisoč ledeno-mokrih kapljic dežja, ki je po steklu živo drsela nižje sem in tja in končno izginila nekje za robom okna. Oseba je že krepko ugovarjala in medtem utegnila pomisliti, da se bo pravzaprav le dalo nekaj napisati v to rubriko »Naši obrazi«, vendar tega zaenkrat še ni hotela priznati in se je zagovarjanje in ugovarjanje zavleklo do končnega zloma še nekoliko minut. Končno je bil dosežen notranji in zunanji pristanek, oseba je skovala v tem besednem dvoboju že grob načrt o čem bo pisala pod omenjeno rubriko.

Tako torej, spet imano nekoga, ki pri nečem za nekaj odgovarja. Stvar gre naprej. Izgledalo je, kakor da bi oseba temeljito zasledovala nadaljnji potek seje, posebno tam, ko se je v ognju besed odločalo o uvajanju nove rubrike v »Konoplanu« — »Vi vprašajte — mi odgovarjamo«. In že na seji je bilo vprašanje mnogo, kdo ve ali se bo dalo nanje pravilno odgovoriti.

Novo leto, nove dolžnosti, nove skrbi in še mnogo nerešenih vprašanj, zato tudi naša oseba verjetno ni še do konca ogledala v mislih svoja nerešena vprašanja.

Ne da bi se zavedala, je naša oseba nepričakovano ujela trenutek, ko je nekdo naznanil, da je seja končana. Torej, obetamo si zelo zanimivo snov, ki nam jo bo posredoval naš »Konoplan«.

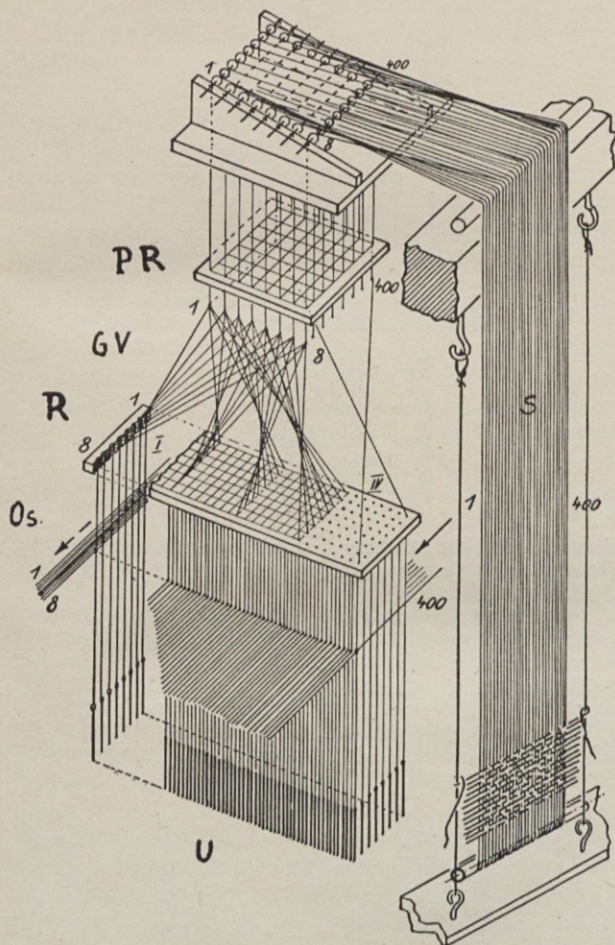
Zunaj še vedno dežuje. Prozorne kapljice dežja še vedno naprej drsijo po steklih sejne dvorane, vendar jih nihče več ne spremlja na njihovi neznan poti. In končno to tudi ni več zanimivo za nas, niti za osebo, ki je prisostvovala pomembni in zaključni seji »Konoplana«, ki naznanja novo leto 1960.

Iznajdba in razvoj jacquardskega stroja

Že v davnih časih, ko se je človek odeval še v živalske kože, je iste rad okrasil z različnimi obeski, zobmi, školjkami, plodovi in različnimi drugimi stvarmi. Iznajdba tkanja pred več kakor 6000 leti je postavila pred človeka in njegov čut za lepoto nove zahteve in nove možnosti. Zopet so bili prvi začetki oplešavanja razni obeski na obleki. Pozneje je človek že znal narisati na tkanino posamezne oblike in jih pisano obar-

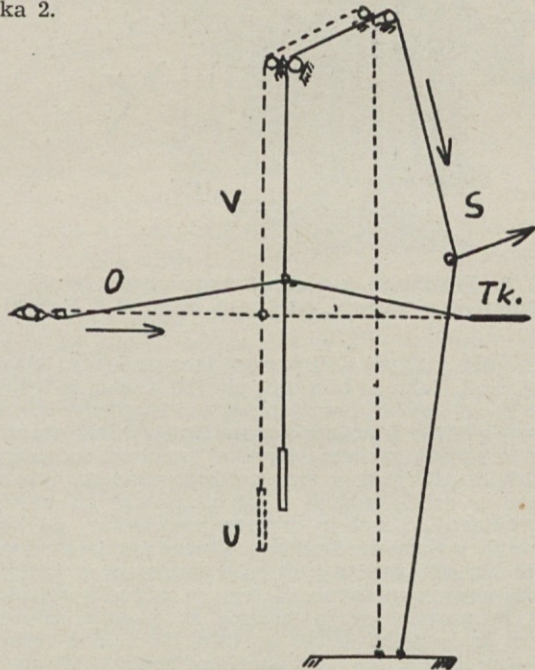
častov, ki so danes velika redkost in jih običajno skrbno čuvajo v različnih zbirkah in muzejih. Tako na primer hranijo v zbirki tkanin tekstilne šole v Krefeldu tkanino, izvirajočo iz Španije iz l. 1700. Pri gostoti 112 niti na centimeter po osnovi, je širina vzorca po osnovi 26,8 cm ali 3000 niti, širina tkanine pa 54 cm. Lahko si predstavljamo mučno delo tkalca pri prebiranju tankih svilenih niti, ki je bilo potrebno za izdelavo takega rožastega vzorca.

Počasno in mučno prebiranje niti je človek že kmalu poizkušal odpraviti oziroma vsaj olajšati. Prvi poizkusi so bili sicer nerodni, vendar so časoma izdelali napravo, ki je vsaj delno poenostavila delo tkalca. Med vsemi različnimi izdelki takratnih izumiteljev se je še najbolj obnesla naprava (Zampelstuhl), ki deluje po sledečem principu: osnovne niti so bile vdete v ničalnice, opremljene z uteži (kot danes pri jacquardskem stroju). Vrhnji konec ničalnice je bil privezan za galirno vrstico, ki je speljana skozi rednico, skozi pomožno rednico in konec katere je bil privezan za tako imenovano »semper vrstico«. Ta je bila speljana preko kolesa in privezana ob strani stavev na tla (sl. 1 in sl. 2). V to semper vrvičje so bile po vzorcu prepletene prečne vrvice. Ob strani stavev stoječ pomočnik tkalca (običajno so bili to otroci od 10–12 let) je za vsak votek potegnil odgovarjajočo vrstico k sebi in na ta način dvignil odgovarjajoče osnovne niti. Skico naprave nam kaže slika 1, princip delovanja pa slika 2.

Sl. 1. Predhodnik jacquardskega stroja (Zampelstuhl)

- Os = osnovne niti
- R = rednica
- GV = galirne vrvice
- PR = pomožna rednica
- U = uteži
- S = semper vrvičje

Sl. 2. Delovanje »semper« vrvičja

- O = osnova
- V = vrvice
- S = semper vrvice
- TK = tkanina
- U = uteži

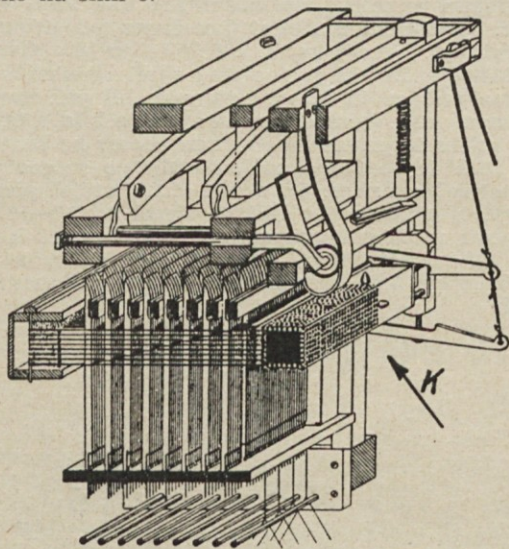
vati. Ugotovil je, da z uporabo barvastih niti po osnovi in po votku in ob primerni vezavi lahko olupša svoj izdelek.

Porast prebivalstva, rastoče blagostanje in razvoj znanosti in umetnosti so bili činitelji, ki so močno vplivali na večjo porabo vzorčastih tkanin. Od skromnih vzorcev v davni je človek tekom stoletij zahteval od tkalcev vse večje, lepše in bolj komplicirane vzorce. Ljudje niso bili več zadovoljni s črtastimi ali karirastimi vzorci, zahotelo se jim je pisanih cvetov, vtkanih v tkanino. V srednjem veku so bili tkalci vzorčastih tkanin že pravi umetniki, posebno če pomislimo na skromna tehnična sredstva, s katerimi so takrat razpolagali.

Pravo sliko o stanju vzorčnega tkanja si lahko ustvarimo, če študiramo originalne tkanine iz tistih

Nagel razvoj tehnike konec 18. stoletja in začetkom 19. stoletja je prinesel tudi med tkalce korenite spremembe. Tako je Anglež John Kay l. 1733 iznašel čolniček s kolesčki, leta 1769 so se prvič zavrtila kolesa mehničnega predilnega stroja in leta 1786 so zaropotale prve mehnične statve. Vse to je postavilo tudi pred tkalce vzorčastih tkanin nove zahteve; obilica preje, hitrejše tkanje gladkih tkanin je zahtevalo povečanje brzine dela tudi v tej zvrsti tkanja.

Tkalska obrt je običajno prehajala iz roda v rod. Oče je naučil sina, ta pa zopet svojega sina. Vsak je po svojih umskih sposobnostih izboljševal tehniko dela in raznolikost vzorcev. Tudi Jožef Maria Jacquard, poznejši izumitelj jacquardskega stroja, se je kot otrok tkalske družine od svojih staršev naučil umetnosti tkanja. Že kot otrok si je moral služiti kruh s tem, da je staršem pomagal pri tkanju in vlekel »semper vrvičje«. Verjetno ga je to mučno in težaško delo v otroški dobi vzpodbudilo, da je stalno razmišljal, kako bi to delo olajšal. Po mnogih poizkusih se mu je to posrečilo okrog leta 1805, v svojih zrelih letih — bilo mu je že več kakor 50 let — je uresničil svoj sen. Izdelal je prototip stroja, prvega jacquardskega stroja, ki še danes nosi njegovo ime in čigar principi delovanja in glavni sestavni deli do danes še niso doživeli bistvenih sprememb. Original tega prvega jacquardskega stroja je danes shranjen v »Conservatoire des arts et des metiers« v Parizu. Skico tega stroja vidimo na sliki 3.

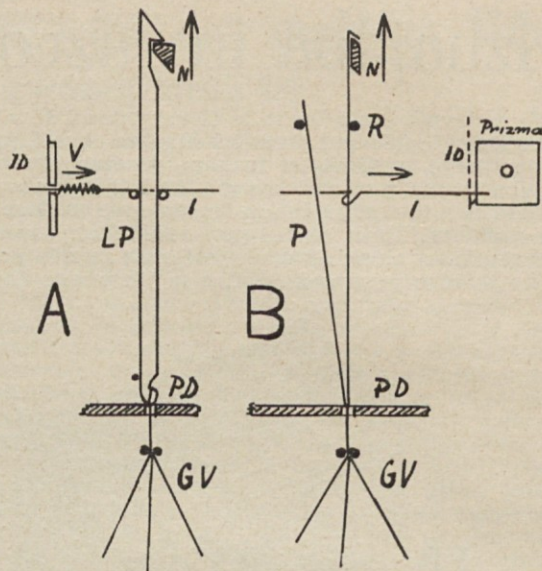

Sl. 3. Originalni model Jacquardovega stroja (shranjen je v muzeju umetnosti in obrti v Parizu)

Skoro vsi sestavni deli prvega jacquardskega stroja so bili leseni. Tako so bile tudi platine lesene, iz trdega lesa in so zavzemale precej prostora. Kovinske igle so pritiskale platine k nožem s pomočjo spiralnih vzmeti. Vse to je seveda zavzemalo precej prostora in omejevalo število platin in s tem velikost tkanega vzorca. Običajno so stroje gradili s 400 platinami ali največ s 600 platinami. Zopet je zahteva potrošnikov po večjih vzorcih pripravila Italijana Vincenzija iz Modene, da je nadomestil lesene platine s platinami iz jeklene žice, primerno upognjene. S tem so odpadale spiralne vzmeti in povečal se je prostor za platine. Število platin se je dvignilo od 600 na 1320. Na sliki 4 vidimo shematično prikazano Jacquardovo leseno platino in kovinsko Vincenzijevo platino.

Jacquardov izum se je naglo razširil po svetu. Vzniklo je več tovarn, ki so izdelovale jacquardske stroje. Vsaka tovarna je izdelala stroj po svoji zamisli in v svojih dimenzijah. Tako ločimo danes z ozirom na razdaljo med iglami oziroma na razdaljo med sredino luknjice na karti in sredino druge luknjice, več delitev, kakor pravimo. Poznamo stroje grobe delitve z razdaljo 6,86 mm, 6,831 mm, 6,57 mm in še razne druge. Pri fini delitvi pa znaša razdalja 4,011 mm, 2,83 mm in razne druge. V naši tovarni uporabljamo stroje s tako imenovano francosko delitvijo in razdaljo luknjic 4,011 mm.

Nadaljnji važnejši datum pri izboljšanju Jacquardovega stroja je bilo leto 1898, ko je bil jacquardskem stroju prigraden tako imenovani Verdolov aparat, ki je omogočil z uporabo pomožnih igel zamenjavo

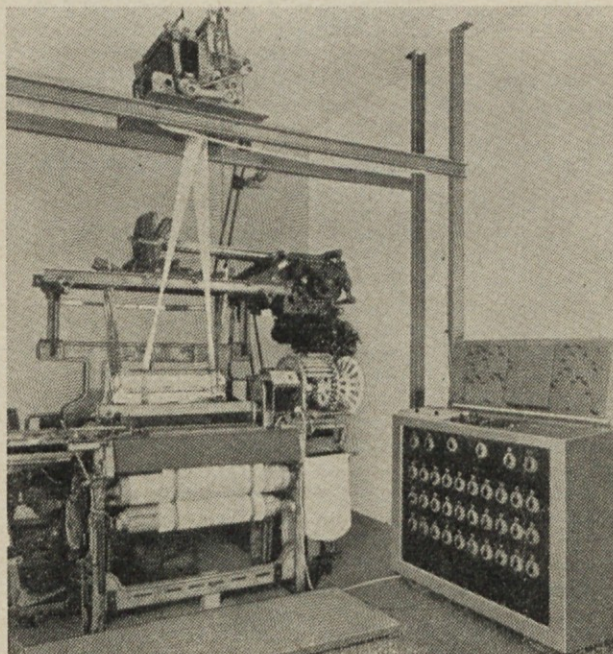
Sl. 4. A platina pri Jacquardovem stroju
B platina pri Vincenzijevev izboljšanju

GV = galirna vrstica
PD = platinsko dno
LP = lesena platina
P = platina
V = spiralna vzmet
ID = igelna deska
I = igla
N = noži
R = rešetka

klasičnih kart s kartami v obliki brezkončnega papirnatega traku in zmanjšanje igelne deske od prvotnih 275 cm² na 109 cm².

Danes se uporabljajo jacquardski stroji ne samo v tkalstvu, ampak tudi v pletilstvu in pozamenteriji. Na zadnji razstavi tekstilnih strojev v Milanu so Švicarji pokazali elektromagnetski jacquardski stroj, kjer so vlogo kart in prizme prevzeli elektromagnetski impulzi. Izum je šele v začetni fazi, vendar kaže, da človek ne bo dopustil, da bi napredek šel mimo jacquardskega stroja.

-eL-

Elektromagnetski jacquardski stroj za tkanje napisov s komandno mizo

Potiskane tkanine

Preveč smo vsi skupaj zaposleni z vsakdanjimi vprašanji in obilico dela, da bi sledili dogodkom oziroma kronološkim obletnicam. Te vrstice so tokrat namenjene 7. obletnici dela in obstoja naše filmske tiskarne. Pravilen naslov za ta oddelek našega podjetja bi bil šablonska tiskarna, vendar tega naslova ne bom uporabljal, ker se je prvotno ime tako zelo udomačilo, da bi težko prešli na novo.

Vse tekstilne tiskarne imajo skupen namen: s potiskanjem obogatiti izgled surove, obeljene ali obarvane tkanine. Cilj je vsem tiskarjem skupen, prav različni pa so nameni, zakaj tiskajo in kako tiskajo.

Naše tiskanine so prvenstveno namenjene za zavese, za različna pregrinjala in končno za prte. Kvaliteta našega dela je znana skoraj v vsaki pokrajini naše domovine, ker uporabljamo za tiskanje obstojna barvila napram pranju, likanju, svetlobi in drgnjenju. Stopnje obstojnosti so izražene v številkah od 1 do 7 za svetlobo in od 1 do 5 za ostale zahteve. Obstojnost napram svetlobi je zagotovljena že s strani proizvajalca barvila, prav tako seveda tudi ostale obstojnosti. Treba je le pravilno postopati s posameznimi pripravami barvil za tisk in zadeva je v redu. Najbolj zanimiva za vas, dragi bralci Konoplana, bo verjetno jamčenje glede obstojnosti na pranje. Kontrolo o tem vršimo v obratu na ta način, da v določenih presledkih kuhamo gotovo, potiskano tkanino iz vsakdanje proizvodnje in to 15 minut, 30 minut in 1 uro ter v posameznih primerih celo 2 uri. Kopel, v kateri kuhamo tiskanine, je pripravljena iz vode, v kateri je 3 g sode kalc. in 5 g mila na 1 l vode. Kuhanje se vrši, kar je razumljivo, pri 100° C. Vzorec pri tem ne sme izgubiti na jakosti potiskanih barv niti sme obarvati nepotiskana mesta.

Obstojnost napram drgnjenju se vrši tako, da gotovo tkanino mehanično odrgnemo z belo krpo v suhem in mokrem stanju. V obeh primerih mora ostati bela tkanina res bela.

Obstojnost napram likanju zajamčimo s tem, da kupcu zasiguramo, da se z likanjem ne bo izpremenil ton potiskane barve, kar je predvsem važno za vse modre barve in nekatere zelene.

Pri navedenih obstojnostih naletimo v novejšem času na težave, ker večji gostinski obrati, bolnice in drugi, prehajajo na pranje v pralnih strojih ter perejo s pomočjo detergentov, ki vsebujejo nam neznane snovi, ki kvarno vplivajo na barvila, s katerimi je bila tkanina obarvana ali potiskana. Nema lokrat se prikeri tudi, da uporabljajo gostinska podjetja za pranje svojih prtov chlor v tej ali oni obliki ter s tem seveda škodujejo nekaterim barvam. Res je, da se da s pomočjo belilne flote hypochlorita izprati večino sadnih madežev ter madeže od omak in juh, nihče pa ne pomisli, da se dajo ti madeži, sicer z nekaj več truda, izprati tudi drugače, brez kvarnega vpliva za barvila.

Naše tiskanine, ki so namenjene za pregrinjala in so potiskane na temnejši osnovi, smemo prati samo pri 40° C, na kar kupca opozorimo s posebnim navodilom, katerega priložimo prodani robi. V teh primerih imamo opravka s fondnimi barvami, ki se dajo jedkati, niso pa v taki meri obstojne na pranje kakor svetlejši toni osnove. Končno vse pametne gospodinje svoje tiskanine tudi pametno perejo in se nam doslej ni primerilo, da bi prišlo do reklamacij. V proizvodnji imamo, kakor sem to že uvodoma omenil, tkanine, ki so namenjene za zavese, za pregrinjala, za prte, in od lanskega leta tudi tiskane brisalke ter nadprtice in servete. Vzorci, katere potiskamo, so skrbno izbrani ter so odraz želje našega trga. Dosedanje delo na tem področju bomo razširili z ustanovitvijo posebnega oddelka, ki bo skrbel za izdelavo vedno dobrih in okusnih vzorcev. Dela na tem področju ne gre podcenjevati, sicer se lahko zgodi, da nas bo konkurenca brez usmiljenja »povozila«.

Dosedanji način sam nas sili k temu, saj imamo v državi tako različna področja tržišča, da je mogoče plasirati določen vzorec ali celo določeno kolorico samo v nekaterih krajih, in tam dobro, medtem ko isti vzorec drugje ne gre.

Zadnjo kolekcijo tiskanin smo izbrali v prisotnosti prodajalcev iz vse države. Izbrana kolekcija je bila res izbrana, toda samo en vzorec je bil od vseh pohvaljen. Tu velja pripomniti, da želijo potrošniki v južnejših predelih naše države še vedno prvenstveno rožaste vzorce, medtem ko Zagreb z okolico ter Slovenija želijo oz. zahtevajo moderne vzorce. Tovariš iz Zagreba je tolmačil tako: »Mi gradimo nove ceste in nova mesta. Hiše so moderne, so stolpnice po največjih načrtih. Nova poslopja so zunaj in znotraj obarvana s pastelnimi barvami in v taka poslopja ne moremo obesiti rožaste zavese. Tja spadajo in so edino primerne zavese z modernimi vzorci.« Takim besedam velja prisluhniti, čeprav tudi želje po rožastih vzorcih ne gre podcenjevati, ker so končno kupci tisti, za katere proizvodjamo.

V sedmih letih našega obstoja smo se marsikaj naučili. Proizvodnih težav skoro več ni. Poldrugi milijon metrov tkanin, katere smo potiskali, pričajo o našem delu. Številni vzorci visijo v mnogih hišah Jugoslavije. Kupci so z njimi zadovoljni, ker je naročil tudi za prihodnje še vedno dovolj. Naša naloga je, da delamo predvsem kvalitetno, kar lahko z vključitvijo nove faze dela — parenje — samo potrdimo.

V tiskarni smo prepričani, da bomo potrošnikom zadostili tudi v prihodnje in čeprav bomo sedanjim 150 000 metrom nageljnov v prihodnjih letih pridali še enkrat toliko.

Prti v garnituri, brisalke in nadprtice s servetami bodo letos in v prihodnje obogatili asortiment tiskanih tkanin.

Lipovšek

Z uvajanjem sodobnih strojev in naprav bomo storili velik korak naprej na poti v socializem

DO VARŠAVE

(Piše F. Rihtar)

Uprava našega podjetja je določila tov. Šurka in mene za dvomesečno prakso v tovarnah za predelovanje lanu na Poljskem. Priprave so se precej zavlekle, vendar se je stvar razvila tako daleč, da sva konec julija dobila zagotovilo o najinem potovanju. Potne liste nama je preskrbelo podjetje in končno je bil določen datum odhoda.

3. avgust 1959.

Tega dne sva se z Mikijem našla na ljubljanskem kolodvoru obložena s težko prtljago. Ob štirih popoldne sva se z motornim vlakom odpeljala do Celja. To je bila prva kratka etapa najinega potovanja, kajti v Celju sva morala prvič prestopiti. Ob devetih zvečer sva se v spalnem vagonu Balkan expresa odpeljala iz Celja proti Dunaju. Kmalu smo bili v Mariboru. Strahu pred cariniki ravno nisva imela, ker sva imela čisto vest. V pretirano strogost ne verjamem več. Pregled potnih dokumentov in potne prtljage je bil zgolj formalnost. Pregled celega vlaka je trajal 20 minut. Odpeljali smo se dalje in približno ob 23. uri prestopili avstrijsko mejo.

Vožnjo do Dunaja sva prespala. Zjutraj ob šestih se je vlak ustavil na dunajskem Južnem kolodvoru in do naslednjega vlaka proti Varšavi sva imela šest ur časa. Prosti čas sva izkoristila za ogled Dunaja. Mahnila sva jo peš proti središču mesta, ne da bi vedela kam greva.

Prvi vtisi: zelo lepa železniška postaja in strašno divji promet po mestnih ulicah. Kolone avtomobilov in motociklov dobesedno dirkajo od križišča do križišča; tu pa jih ustavijo obvezni semaforji. Na cestah je videti pravo mešanico vozil od največjih ameriških cestnih ladij do malih mikroavtomobilov. Zelo veliko je na dunajskih ulicah prastarih vozil, ki ne spadajo drugam kakor v staro šaro. Ko sem gledal to vožnjo, se nisem čudil, da je v Avstriji sorazmerno na število prebivalcev največ prometnih nesreč na cestah.

Sprva sva zelo plašno prečkala ceste na označenih prehodih, vendar neupravičeno. Na označenih prehodih je pešec varen, ker je ta kraj za dunajske soferje nedotakljivo svetišče. Pešec je tu popolnoma varen, kljub hitri vožnji motornih vozil. Po ulicah starega cesarskega Dunaja sva po večurnem sprehodu prišla do Zahodnega kolodvora. Spotoma sva ogledovala izložbe trgovin in tako nama je minil čas.

Nazaj na Južni kolodvor sva se peljala s tramvajem, ker bi ga sama gotovo težko našla.

Ob 12. uri sva bila zopet na vlakcu.

Skozi dunajska predmestja in preko dolgega donavskega mostu in že smo se peljali skozi severno

Varšava — Maršalkowska ulica

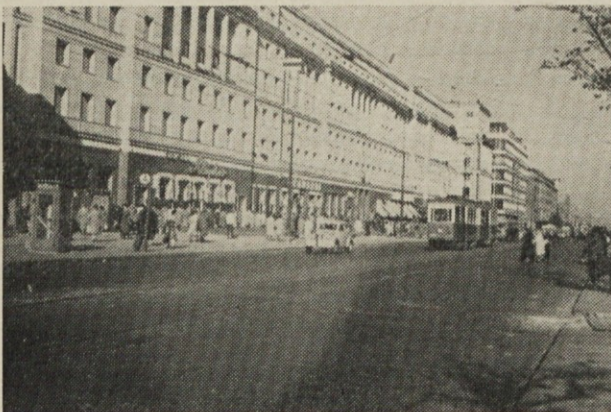
Avstrijo proti meji ČSR. Pokrajina je gričevnata in dobro obdelana. Na njivah, ki niso majhne, ni videti nobene konjske vprege, pač pa zelo veliko traktorjev, tovornih in osebnih avtomobilov.

Dobri dve uri je trajala vožnja do obmejne postaje. Obmejna in carinska kontrola je bila hitro mimo in resnično samo formalna.

Malo pred tretjo uro popoldne smo prestopili mejo ČSR.

Vsak potnik se lahko na lastne oči prepriča, kdaj prehaja z Zahoda na Vzhod, kajti meja je takšna, kakršnih smo vajeni iz časov vojne. Visoka večvrstna ograja iz bodeče žice, to je meja. Prava železna zavesa. Tudi proga je še nekaj kilometrov na češko ozemlje obdana z visoko žično ograjo, s stražnimi stolpi in zelo močnimi reflektorji.

Nekako pol kilometra preko meje se je vlak ustavil pri obmejni karavli. Cela četa obmejnih stražnikov je natanko pregledala cel vlak, patrola obmejne kontrole pa je vsem potnikom pobrala potne liste. Pregled je trajal približno pol ure. Nato šele smo se odpeljali dalje do obmejne postaje. Še enkrat obmejni čuvaji, nato carinska kontrola, popis tuje valute, potem smo pa, ne vem zakaj, čakali na postaji še tri ure. Iz vlaka dolgo časa ni smel nihče izstopiti, ker je bil vlak zastražen, vse potnike pa, ki potujejo samo skozi ČSR, so preko zvočnikov opozorili, da med vožnjo ne smejo zapuščati vlaka. Ob šestih zvečer smo se končno od-

Varšava — Aleje Jerozolimskie

Varšava — Trg Kultury

peljali dalje. Kmalu se je začelo mračiti in sem zato videl zelo malo pokrajine.

Približno ob 22. uri smo prišli na češko-poljsko mejo. Tu pregled ni bil več tako strog, tako da je vlak stal približno pol ure, kar je običajno. Poljski obmejni organi so nas opozorili, da moramo ure premakniti za eno uro naprej. Kmalu po odhodu vlaka sva zaspala, ko pa sva se zopet zbudila, sva bila že blizu najinega cilja — Varšave.

Tako sva 5. avgusta malo pred 7. uro prispela na glavni kolodvor Varšave. Postaja je na južnem robu mesta. Med vojno je bila porušena, sedaj pa so zgradili samo provizorij, tako da niti malo ne izgleda kot glavni kolodvor milijonskega mesta. O Varšavi nisva vedela mnogo. Ko prideš s postaje, dobiš vtis kakor da vojna še traja. Kamorkoli pogledaš — same ruševine. Sicer je že večji del mesta obnovljen, ravno tega predela okoli glavnega kolodvora pa še niso obnovili, zato je prvi vtis prav porazen. V sredini mesta stoji približno 200 m visoka palača. Pozneje sva zvedela, da je to palača kulture, katero so zgradili Rusi in sva na ta račun slišala precej posmehljivih pripomb. Po tej stavbi sva se orientirala, ko sva s kovčki obložena iskala naše veleposlaništvo. Ker nisva imela poljskega denarja, sva pač morala peš, z naslovom našega veleposlaništva na listku, na iskanje po neznanem velemestu. Poljsko nisva znala niti besede, zato sva imela s sporazumevanjem precej težav. Poizkusila sva z ruščino in nemščino pa ni ni ni šlo. Končno sva po dveurnem iskanju le našla, kar sva iskala in si tako neprostovoljno ogledala precejšen del Varšave.

Javila sva se na veleposlaništvu, vendar so naju poslali naprej na jugoslovanski konzulat. K sreči ta ni bil preveč daleč stran, kajti najine roke so bile že skoraj onemogle.

Varšava — Poljska narodna banka

Sprejel naju je uradnik našega konzulata, pri njem sva izpolnila prijavnice, tovariša pa, ki je zadolžen za ekonomske zadeve, ni bilo. Ta čas sva hotela izkoristiti za zamenjavo valute. Treba je bilo najti banko. Torej zopet iskanje. Tovariš s konzulata nama je približno opisal pot do banke, vendar — brezuspešno. Iskala sva in spraševala, našla precej bank toda nobena ni bila prava. Ko pa svojo našla, je bila že zaprta.

Ostala sva brez denarja. Še enkrat peš nazaj do konzulata. Po teh dveh neprostovoljnih sprehodih sva mesto toliko spoznala, da pozneje nisva bila več v strahu, da bi se izgubila v njem. Ko sva prišla nazaj na naš konzulat, naju je sprejel tovariš P. Od njega sva izvedela, da je bila tema za najino specializacijo odpovedana s strani naših oblasti v Beogradu. Torej nekakšen nesporazum. Ali ostaneva ali se vrneva s prvim vlakom nazaj v Jugoslavijo?

Ostaneva, če naju sprejmejo predstavniki poljske tekstilne industrije. Seveda so naju sprejeli, kajti oni o odpovedi sploh niso nič vedeli. Dogovorili smo se za sestanek naslednji dan na ministrstvu lahke industrije.

Ker sva ostala brez denarja, sva si od tovariša P. izposodila 100 zlotov. Vprašala sva ga, če je to dovolj denarja za pošteno kosilo. Dejal nama je, da je premalo, pozneje sem pa uvidel, da bi s tem denarjem lahko šla na kosilo v najbolj luksuzno restavracijo Varšave. Kaj sva hotela, ko pa nisva poznala razmer. Podala sva se na iskanje prenočišča. Na konzulatu so nama predlagali Grand hotel, vendar je bil ta polno zaseden. Zopet dalje. Končno sva dobila sobo v hotelu Polonia. Denarja, da bi vnaprej plačala, seveda nisva imela. Jedla sva še naprej suho hrano, ki sva jo imela

Varšava — Palača Kulture in Nauke

s seboj še iz domovine, pila pa sva slivovko, katero sva tudi imela v svoji potni prtljagi. Celo popoldne in celo noč sva izkoristila za počitek, ker sva bila že pošteno utrujena od tridnevnega potovanja.

Naslednje jutro sva bila že ob osmih v banki. Kmalu sva imela polne listnice zlotov. Nasproti banke je mlečna restavracija in tam sva takoj po zamenjavi denarja zaužila prvi topli obrok na Poljskem. Nato sva šla na komando milice, kajti vsak tuji državljan se mora na Poljskem obvezno javiti. Potni list brez pečata prijavnega urada je neveljaven za bivanje in potovanje po Poljskem. Na prijavnem uradu se je

zbrala mešanica ljudi, od katerih prav tako kot midva, nihče ni znal besede poljskega jezika. To so bili pogovori. Prijavljanje se je zavleklo tako, da sva zamudila dogovorjeni čas na našem konzulatu — toda samo za pet minut. Tovariš P. naju ni počakal. Sama sva se podala na iskanje ministrstva lahke industrije. Kot vse drugo, sva tudi to sama našla. Od naših konzularnih predstavnikov sva pričakovala več pomoči kot pa so jo nama nudili. Čuden občutek naju je obšel ko sva se prepuščena sama sebi znašla v popolnoma tujem svetu.

Dalje prihodnjič

Progaste napake pri barvanih tkaninah

Proge na barvanih tkaninah so napake, ki se zelo težko odstranijo ali pa se sploh ne morejo odstraniti in se brez ugotavljanja pripisujejo barvarni. Ne jemlje se v obzir, da so pravi vzroki napak v kvaliteti surovine, pripravi in predelavi preje v tkanino itd.

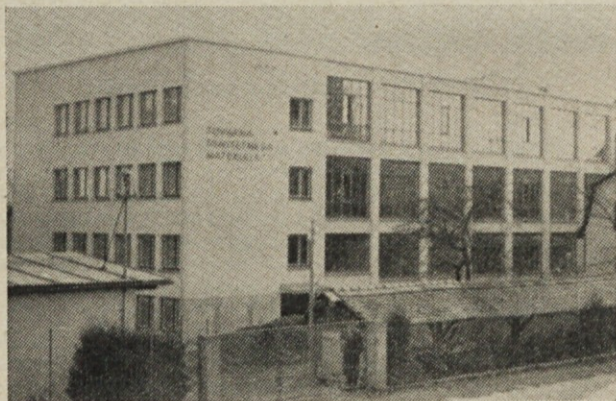
Vzroki teh napak so velikokrat že pri predelavi bombaža. Prav posebno je važno, da se bombaž kot vlakno dobro premeša, da je bombaž enake zrelosti in

da vsebuje čimmanj mrtvih vlaken. Enake težave nastanejo pri barvanju staničnega vlakna iz različnih partij pređenja. Dalje so napake pri neenakomernem pređenju niti, razlike pri številki zavojev itd. Poleg tega neenakomerna napetost niti pri snovanju in škrobljenju, neenakomerno odpiranje zeva so velikokrat vzroki prog, ki se pojavijo in so vidne pri barvanju.

Ivo

Spoznavajmo tekstilne tovarne LR Slovenije

V tej rubriki vam bomo, dragi bralci Konoplana, objavili v IX. letniku slike in nekatere podatke tekstilnih tovarn v LR Sloveniji

TOVARNA SANITETNEGA MATERIALA
VIR PRI DOMŽALAH

Leta 1923 je bila to obrtna delavnica, katere lastnik je bil Franc Kocjančič. 10 let kasneje se je ta obrtniška dejavnost pričela razvijati v industrijo, katere lastniki so bili poleg Kocjančiča tudi inozemski delničarji. V letu 1937 je postal Kocjančič sam lastnik tovarne.

V tej tovarni so že od vsega početka izdelovali samo sanitetni material in je ena najstarejših v naši državi. V letu 1938-39 se je obrat z nabavo novih strojev in z ustanovitvijo novega obrata v Kamniku zelo povečal. Po osvoboditvi je bila tovarna nacionalizirana in so se stroji iz Kamnika prenesli v matični obrat na Vir.

V letih 1957 do 1959 je bila izvedena rekonstrukcija tovarne.

Tovarna zaposluje danes približno 450 delavcev.

Rekonstruirana TOVARNA SANITETNEGA MATERIALA NA VIRU šteje med najmodernejše tovarne te branže v Evropi.

Vi vprašate — mi odgovarjamo

Vprašanje: Kako in komu lahko prijavim racionalizacijo? Kakšen je postopek za sprejem racionalizacije v obravnavo?

L. Z.

Odgovor: Pismeni elaborat racionalizacije oddajte upravi podjetja, katera je dolžna o predlogu nadalje razpravljati.

F. Rebernik

Vprašanje: Kdaj se bo personal obratne pisarne tkalnice selil v nove prostore?

C. Mrdženovič

Odgovor: V nove prostore se bo prvo selil dessinateurski oddelek in to še tekom tega meseca. Ostali prostori pa bodo lahko zasedeni do 1. maja 1960.

A. Zornada

Vprašanje: Pred dvema letoma sem dobil vrnjen predlog za racionalizacijo z obrazložitvijo, da je bil sprejet drug predlog z isto temo. Znano mi je, da se ni pristopilo k realizaciji niti tega predloga. Zakaj ne?

I. Sešek

Odgovor: Bili smo zaposleni (in smo še) z drugim nujnim delom.

F. Rebernik

Vprašanje: Zanima me, kateri artikli se bodo delali na strojih v tkalnici (poslopje predilnice)?

J. Ukmar

Odgovor: Pollanene tkanine za rjuhe.

F. Rebernik

Vprašanje: Na kakšni osnovi se postavljajo norme v našem podjetju?

L. Zabukovec

Odgovor: Na praktični.

F. Rebernik

Sodelavce iz vseh oddelkov INDUPLATI opozarjamo na to, da lahko naslovijo vprašanja za to rubriko na naš list. Odgovore bomo izposlovali od onih oseb, ki so dolžne odgovoriti.

Vprašanje oddajte do 10. v mesecu tov. Klešniku.

Uredništvo

Avtobusni vozni red

Zveza z Ljubljano ob delavnikih:

KAMNIK—MOSTE—MENGEŠ—LJUBLJANA

km	1	2	3	4	Postajališče	5	6	7
0	6.50	11.00	15.00	19.20	Kamnik	10.00	13.00	19.10
3	6.55		15.05		Podgorje		12.55	19.05
4	6.57		15.07		Križ		12.52	19.03
5	7.00		15.10		Moste		12.50	19.00
10	7.05	11.10	15.15	19.30	Mengeš	9.50	12.45	18.55
14	7.15	11.15	15.25	19.35	Trzin	9.45	12.35	18.45
28	7.30	11.30	15.40	19.50	Ljubljana	9.30	12.20	18.30

KAMNIK—DOMŽALE—SNEBERJE—LJUBLJANA

km	1	2	3	Postajališče	4	5	6	7	8
0	7.20	9.30	17.50	Kamnik	9.05	13.55	17.35	22.55	00.10
3	7.23	9.33	17.53	Duplica	9.02	13.52	17.32	—	—
4	7.25	9.35	17.55	Šmarca	9.00	13.50	17.30	Mengeš	
5	7.27	9.37	17.57	Homec	8.58	13.48	17.28	—	—
7	7.29	9.39	17.59	Preserje	8.56	13.46	17.26	22.41	23.56
8	7.31	9.41	18.01	Radomlje	8.54	13.44	17.24	22.39	23.54
10	7.34	9.44	18.04	Količevo	8.51	13.41	17.21	22.36	23.51
11	7.36	9.46	18.06	Vir	8.49	13.39	17.19	22.34	23.49
13	7.38	9.48	18.08	Domžale	8.47	13.37	17.17	22.32	23.47
15	7.41	9.51	18.11	Dragomelj	8.44	13.34	17.14	22.29	23.44
19	7.45	9.55	18.15	Podgorica	8.40	13.30	17.10	22.25	23.40
20	7.46	9.56	18.16	Šentjakob	8.39	13.29	17.09	22.24	23.39
23	7.50	10.00	18.20	Sneberje	8.35	13.25	17.05	22.20	23.35
26	7.55	10.05	18.25	Ljubljana	8.30	13.20	17.00	22.15	23.30

Nedeljski vozni red:

KAMNIK—LJUBLJANA

km	1	2	3	Postajališče	4	5	6
0	6.50	11.00	17.50	Kamnik	8.40	16.05	00.10
3	6.55	11.05	—	Podgorje	—	16.00	—
4	6.57	11.07	—	Križ	—	15.58	—
5	7.00	11.10	—	Moste	—	15.55	—
10	7.05	11.15	18.00	Mengeš	8.30	15.50	24.00
13	7.09	11.19	18.04	Preserje	8.26	15.46	23.56
14	7.10	11.20	18.05	Radomlje	8.24	15.44	23.54
16	7.13	11.23	18.08	Količevo	8.21	15.41	23.51
17	7.15	11.25	18.10	Vir	8.19	15.39	23.49
19	7.17	11.27	18.12	Domžale	8.17	15.37	23.47
21	7.20	11.30	18.15	Dragomelj	8.14	15.34	23.44
25	7.24	11.34	18.19	Podgorica	8.10	15.30	23.40
26	7.25	11.35	18.20	Šentjakob	8.09	15.29	23.39
32	7.35	11.45	18.30	Ljubljana	8.00	15.20	23.30

Kako smo delali v mesecu novembru 1959

IZPOLNITEV KOLIČIN. PLANA:	Mesečna izpolnitev plana	Primerjava
		z letom 1958 - kumulativa Leto 1958 indeks 100
Predilnica	119,2 %	90,4 %
Tkalnica	115,1 %	96,5 %
Gasilske cevi	83,8 %	129,0 %
Zatankani votki	114,8 %	100,8 %

Izpolnjevanje norm:

Predilnica	114,6 %	- v normi delalo	285 delavcev
Tkalnica	113,8 %	- v normi delalo	435 delavcev
Oplemenitilnica	112,2 %	- v normi delalo	76 delavcev
Tiskarna	124,0 %	- v normi delalo	22 delavcev
Pogonski oddelek	121,7 %	- v normi delalo	107 delavcev
Nameščenci	117,0 %	- v normi delalo	66 delavcev

Povprečno preseganje norm za celo podjetje je bilo 115,1 % in je v normi delalo 991 delavec.

Konec novembra smo imeli zaposlenih 1106 delavcev in 10 vajencev. V tem mesecu ni bilo prekinitev zaradi pomanjkanja električne energije in so vsi oddelki polno obratovali.

Predilnica je dosegla svoj letni plan ob koncu meseca, medtem ko bo tkalnica dosegla planirano količino v kvadratnih metrih okoli 5. decembra. Iz gornjega pregleda primerjave z letom 1958 je razvidno, da je tkalnica dosegla število zatankanih votkov ob koncu meseca novembra z istim razdobjem l. 1958.

Za Tržičane smo prispevali

Sredi decembra lanskega leta se je zgodila elementarna nezgoda, ki je povzročila precej materialne škode, k sreči brez človeških žrtev. Humanemu pozivu **POMAGAJTE ŽRTVAM IZ TRŽIČA** so se odzvali vsi oddelki našega podjetja in skupno nabrali 78 760 din.

Po oddelkih je bilo zbrano:

Tkalnica	34 320 din, povpr. na osebo	94 din
Nameščenci	9 500 " " "	90 "
Tiskarna	1 650 " " "	83 "
Pripravljalnica	10 260 " " "	75 "
Mokra predilnica	4 400 " " "	63 "
Predpredilnica	6 190 " " "	54 "
Oplemenitilnica	3 610 " " "	45 "
Pogonski oddelek	4 230 " " "	42 "
Mokra predilnica	1 820 " " "	32 "
Motovilnica	1 630 " " "	28 "
Ostali (bolniki)	600 " "	

S k u p a j 78 760 din, povpr. na osebo 71 din

Sejemske prireditve v letu 1960 V L J U B L J A N I

Sejemska sezono v naši državi že nekaj let začnjenja in zaključuje Ljubljana, tako bo tudi prihodnje leto. Pod kupolo Gospodarskega razstavišča se bo zvrstil bogat in pester program vedno bolj pomembnih specializiranih sejmskih prireditev. Prva med njimi bo že čez dober mesec.

Sejem »MODA 1960« od 16. do 24. januarja

na katerem bodo proizvajalci iz vse države prikazali svoje najnovejše modne tkanine, konfekcijske in usnjene izdelke. Prireditveni odbor si prizadeva, da bi bil ta sejem čimbolj skladna revija dobrega okusa, dobre kakovosti in modnih oblik. Sejmski termin za prireditve »MODA 1960« je dovolj zgođen, da bo ta sejem lahko velikega komercialnega pomena za proizvajalce in tudi za predstavnike trgovine, kjer bodo imeli priliko videti, kaj jim je industrija pripravila za spomladansko in poletno sezono.

Tudi tokrat bo v času sejma »MODA 1960« »MODNA REVIJA 1960«, katera bo prikaz spomladanskih, poletnih in jesenskih modnih kreacij najnovejših desenov jugoslovanske tekstilne, konfekcijske in usnjene industrije.

Po izredno velikem zanimanju domačih in inozemskih razstavljalcev že prerašča

III. mednarodni lesni sejem od 21. do 29. maja

v največji tovrstni sejem v južni Evropi. Tradicionalni ljubljanski lesni sejm prikazuje pregled jugoslovanske pohištvene industrije in sploh lesa od industrijskih surovin do končnih izdelkov. Kot na prejšnjih, bodo tudi na tem sejmu razstavljeni številni najno-

vejši stroji za obdelavo in predelavo lesa domačih in inozemskih razstavljalcev. Pripravljalni odbor je v okviru sejma ustanovil stalno institucijo »natečaj za sodobno jugoslovansko pohištvo«, da bi na ta način prispeval k napredku pohištvene industrije in pospešitvi proizvodnje v skladu s stanovanjsko izgradnjo in potrebami sploh na domačem kot inozemskem trgu.

Mednarodna razstava motorjev in motornih vozil

Od 11. do 19. junija bo tretja prireditve na Gospodarskem razstavišču, na kateri bodo jugoslovanski in inozemski proizvajalci motorjev in motornih vozil prikazali svoje najnovejše dosežke. Na predlog Združenja motorne industrije Jugoslavije je bila ta razstava uvrščena v mednarodni koledar na jesenskem zasedanju stalnega Mednarodnega biroja avtomobilskih konstruktorjev. Na tem zasedanju je bil sprejet tudi sklep, da se vrši spomladansko zasedanje te organizacije 13. junija 1960 na Bledu, t. j. v času mednarodne razstave motorjev in motornih vozil v Ljubljani. Prav zaradi tega je ta razstava pridobila na pomenu in vzbuja doma kot v tujini veliko pozornost v trgovskih krogih in v avto-moto organizacijah. Prepričani smo, da bodo najnovejši izdelki te industrije pritegnili veliko pozornost interesentov.

Tradicionalni VI. mednarodni vinski sejem

bo letos od 3. do 8. septembra. Spričo izredno kakovostne strokovne sestave mednarodne ocenjevalne komisije in njenega priznanega objektivnega ocenjevanja, si je ljubljanski mednarodni vinski sejem pridobil

sloves in zaupanje pri vinogradnikih in trgovcih malone na vseh kontinentih. Vsakoletno naraščajoče število vzorcev najkvalitetnejših vin na svetu, ki jih mora oceniti mednarodna komisija, priča tudi, da se je mednarodni vinski sejem v Ljubljani že uvrstil med največje tovrstne sejme na svetu.

Tudi v letu 1960 pričakujejo organizatorji sejma veliko število raznih vzorcev najkvalitetnejših vin sveta, ki se bodo na tem sejmu pomerili v svetovni konkurenci za naslov najboljšega vina.

IV. mednarodni sejem »EMBALAŽA 1960«

se bo vršil na Gospodarskem razstavišču od 3. do 8. septembra. Zelo uspel III. mednarodni sejem »EMBALAŽA 1959« in trenutne potrebe glede na vedno širše uvajanje novih načinov trgovanja in novih vrst embalaže je Pripravljalni odbor sklenil, da se ta sejem pridedi tudi letošnje leto. Ta specialni mednarodni sejem bo zajel vsakovrstne embalažne izdelke, v posebnem oddelku pa bo prikaz sodobnega prekomorskega pakiranja.

V času sejma so predvidena strokovna posvetovanja o problemih embalaže predpakiranja in o racionalizaciji transporta.

Zadnja sejemska prireditev bo v Ljubljani na Gospodarskem razstavišču od 15. do 23. oktobra

VII. mednarodni sejem »SODOBNA ELEKTRONIKA«

Vsako leto nam prikaže ta tradicionalni mednarodni sejem najnovejše dosežke pri osvajanju novih področij elektronike, hkrati pa je nekak kažipot, v kateri smeri se mora razvijati sodobna elektronika.

Kakor je običaj, bo tudi ta sejem spremljalo strokovno posvetovanje strokovnjakov iz vse države. Na samem sejmu bodo prikazani najnovejši proizvodi iz področja industrijske elektronike, poseben poudarek pa bo na merilni tehniki in praktični uporabi avtomatizacije v gospodarstvu.

Izredni uspehi minulega sejma in zanimanje domačih in tujih razstavljalcev za VII. mednarodni sejem »SODOBNE ELEKTRONIKE« v Ljubljani nam zagotavlja že vnaprej pestro izbiro najnovejših dosežkov s tega področja in najlepšo priložnost za navezavo novih poslovnih stikov s številnimi interesenti in kupci.

I z u r e d n i š t v a

Uredniški odbor našega lista, katerega člani so Lipovšek O. (urednik), dr. Jerovec F., Klešnik J., Mrdženič C., Sešek I., Strojjan J., Škrinjar M., Ukmar J., Zabukovec L. in Žagar S. ter Marinc K. (direktor), Drašček K. (predsednik sind. podr.), Kern V. (sekretar OO ZK), Panjan F. (sekretar podjetja) in Vidmar M. (mladinska org.), so na svoji zadnji redni seji pregledali delo pri izdaji VIII. letnika našega lista. Pri ocenitvi uspehov je bil na tej seji sprejet sklep, da se delo v prihodnje porazdeli in bodo urejevali naslednje rubrike tile tovariši:

strokovno rubriko	— Zabukovec Lado
poročila org. samoupravljanja	— Ukmar Janko
poročila organizacij	— Vidmar Marica
zdravstveno rubriko	— Škrinjar Majda
rubriko »Naši obrazi«	— Žagar Slavko
rubriko »Vi vprašate — mi odgovarjamo«	— Klešnik Jože
iz meseca v mesec in objave šport in šah	— Lipovšek Otmar — Strojjan Janez

Člane kolektiva seznanjamo s tem sklepom z namenom, da se v letošnjem letu obračajo po posameznih vprašanjih na tovariše, ki so zadolženi za posamezne rubrike Konoplana.

Dopisniki, ki želijo priobčiti samostojne članke, katere bi hoteli slikovno ilustrirati, naj se povežejo s tovarišem Seškom Ivom, ki vrši tudi nadalje funkcijo fotoreporterja našega glasila. Izdelava slike za Konoplan (k članku) je brezplačna.

Nekoliko kasno, vendar ne prepozno, smo na zadnji seji odbora izžrebali tudi 3 nagrade à 500 din za naše kolpolterje. To nagrado prejmejo tokrat tov. Gerkman Jože iz predilnice, tovarišica Hacin Marija iz tkalnice in tovarišica Kavčič Magda iz oddelka skladišče gotovega blaga.

Izžrebanci naj dvignejo nagrado pri blagajniku našega lista.

Prihodnje žrebanje bo za 1. maj 1960

Urednik

Vesela kronika

Evo me zopet. Z novim letom zopet novo veselje v hišo, to je moj pregovor, zato kar pričnimo z Dedkom mrazom. Dedek je sicer prišel, le mraza ni bilo, pa vseeno. Zmrznilo ni sicer nič, tudi trinajsta plača ne, ker je ni na nobenem spisku, otroke pa je Dedek mraz vseeno obdaril. Tokrat je bilo pravilno, da prejmejo vsi otroci enako in starih privilegijev, na katere smo se v Induplati že skoro privadili, ni več.

Papir v stranišču (pripravljalnica) je hudo iskana reč. Že ob 9. uri dopoldne ga ni več in moje tarnanje,

da to ni prav, nič ne zaleže, če mi pa čistilka pove, da ga je namestila tudi ta dan. Ni ga pa zato, je rekla čistilka dalje, ker ga babe sproti poberejo. Tudi verze poskušajo nekatere ovekovečiti na toaletni papir. Verzi so seveda več ali manj znani, čudno je le, odkod genijem toliko časa med rednim delom?

Prepričana sem, da nočna posoda v prehodni sobi samo izpopolnjuje inventar, da jo pa nobeden od dosedanjih koristnikov še ni uporabil. Kako bi tudi izgle-

dalo, da bi s posodo v roki tekel iz prvega nadstropja v pritličje, kjer je »šele« stranišče.

Ce se še lanskega leta spominjamo, potem je prav, da se opravičim za one objave v moji rubriki, kjer sem obdelala po krivici dve dekleti. Prepričana sem, da krivca za ta dogodek letos ne uide »revanž«.

Sprememba mora biti, zato smo se tudi odločili, da dveh vhodov v našo upravo več ne rabimo in enega zapremo ter iz njega oziroma iz prostora poleg nekdanjega glavnega vhoda v upravo naredimo koristen obratni prostor. Kritizerje tega dela pa, ki za to parolo

— kufre gor, kufre dol — uporabljajo, pa bom že še dobila.

Vseeno je prav, če se tisti, ki gredo iz podjetja na malico, po malici tudi vrnejo, drugače ne bo zaslužka za nikogar — tudi zame ne.

Za hec pa še inventurno komisijo pogledjmo pod lupo. So reveži zaman iskali vodno turbino z gonilnim jermenom. Če kdo ve, kje je, pa naj javi, da bo inventura osnovnih sredstev popolna. Samo potopi se naj sedaj pozimi nihče. Pa še drugič kaj in
več sodelovanja želi Spela!

Personalne spremembe

VSTOPI:

1. Meznarič Milica, upravnica koč na Mali planini, vstopila 28. XI. 1959;
2. Crnivec Stanislav, vrvičar v mokri predilnici, vstopil 3. XII. 1959;
3. Košenina Franc, ključav. — pomočnik tkalskega mojstra, vstopil 3. XII. 1959;
4. Tarič Dragica, previjalka v pripravljalnici, vstopila 3. XII. 1959;
5. Jerin Rozka, pomočnica v mokri predilnici, vstopila 3. XII. 1959;
6. Burja Marija, parilec v tiskarni, vstopila 3. XII. 1959;
7. Kocman Kristina, pomočnica v mokri predilnici, vstopila 3. XII. 1959;
8. Hajdinjak Marija, pomočnik v oplemenitilnici, vstopila 3. XII. 1959;
9. Urbanija Mihaela, razvijalec v tiskarni, vstopila 3. XII. 1959;
10. Pavlin Anton, delavec v skladišču v predilnici, vstopil 3. XII. 1959;
11. Jeretina Peter, ključav. — pomočnik tkalskega mojstra, vstopil 14. XII. 1959;
12. Korbar Zora, snažilka v predilnici, vstopila 14. XII. 1959;
13. ing. Japelj Mihael, ing. kemije za oplemenitilnico, vstopil 14. XII. 1959.

IZSTOPI:

1. Marinček Francka, previjalka v pripravljalnici, izstopila 26. XI. 1959, ni prestala preizkusne dobe;
2. Nahtigal Pavla, snažilka v predilnici, izstop 28. XI. 1959, umrla;
3. Pirc Albina, tkalka, izstopila 28. XI. 1959, sporazumno z upravo podjetja;
4. Prosenc Marija, previjalka, izstopila 30. XI. 1959, sporazumno z upravo podjetja;
5. Osvald Silvo, tekst. tehnik, izstopil 30. XI. 1959, sporazumno z upravo podjetja;
6. Kos Ana, tkalka, izstopila 30. XI. 1959, sporazumno z upravo podjetja;
7. Ojstršek Dana, tkalka, izstopila 1. XII. 1959, na lastno željo;

8. Frankovič Pepca, delavka v oplemenitilnici, izstopila dne 12. XII. 1959, na lastno željo;
9. Vavpotič Miha, tkalec, izstopil 5. XII. 1959, samovoljno zapustil delo;
10. Kos Bosiljka, motovilka, izstopila 15. XII. 1959, sporazumno z upravo podjetja;
11. Povšič Cvetka, tkalka, izstopila 15. XII. 1959, sporazumno z upravo podjetja;
12. Vidmar Peter, predilec, izstopil 17. XII. 1959, na lastno željo;
13. Maselj Stanislav, kurjač, izstopil 19. XII. 1959, sporazumno z upravo podjetja;
14. Krese Vera, delavka v šivalnici, izstopila 24. XII. 1959, odpuščena s strani podjetja.

POROČILI SO SE:

1. Igljč Vera iz tkalnice, poročena Jerman;
2. Jereb Vida, iz tkalnice, poročena Habat;
3. Kržan Marija, iz pripravljalnice, poročena Kokalj;
4. Kralj Vladimira, iz pripravljalnice, poročena Gorjup;
5. Kopitar Ljudmila, iz mokre predilnice, poročena Dečman;
6. Kralj Ana, iz tkalnice, poročena Ravnikar;
7. Košiček Marija, iz pripravljalnice, poročena Fortuna.

SPORED FILMOV KINA »INDUPLATI«

- 13.—14. januarja 1960: »Upor obešencev«;
- 16.—17. januarja 1960: »Zeleni ogenj«, barvni cinemascope;
- 20.—21. januarja 1960: »Plamen nad stepo«, ameriški barvni
- 23.—24. januarja 1960: »Velika ljubezen«, barvni cinemascope;
- 27.—28. januarja 1960: »Nepoznani je prišel«, barvni cinem.;
- 30.—31. januarja 1960: »Bodimo srečni«, angleški barvni cinem.;
- 3.—4. februarja 1960: »Ciganka«, jugoslovanski;
- 6.—7. februarja 1960: »Nevlhta«, jugosl. črno-beli cinemascope;
- 10.—11. februarja 1960: »Midva«, meksikanski;
- 13.—14. februarja 1960: »Parižanka«, vista-vison.

Predstave so v sredo in četrtek ob 19. uri;
v soboto ob 20. uri;
v nedeljo ob 16. in 18. uri.

Uprava kina

Ljubiteljem belih poljan
se je končno le nasmehnila
sreča
Zapadel je sneg